

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. De Fornicatione, Adulterio, & Stupro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

nulli omittant Sacrilegium; id est, Sacrilegum concubitum à persona, vel cum persona per votum simplex, vel solemne Castitatis, aut susceptionem Ordinis sacri Deo sacrata commillum.

An omnes distinguantur in genere Luxuriæ?

10. Notat tamen Herincx *disp. 2. de Temperantia, quæst. 3. num. 19.* quòd propriè sola Fornicatio, & Vitium contra naturam, specie distinguantur in genere Luxuriæ. Nam cætera, quantum ad malitiam Luxuriæ, conveniunt cum Fornicatione, cui singula superaddunt specialem malitiam extra genus Luxuriæ; Adulterium quidem malitiam Injustitiæ, incestus malitiam contra Pietatem, Stuprum malitiam violentiæ, &c. In proposito de singulis (dempto Sacrilegio, de quo jam alibi (c) dictum) specialiter loquendo, sit

(c) Tract. 5. Dist. 3. n. 11, 14. & 15.

QUÆSTIO II.

De Fornicatione, Adulterio, & Stupro.

Fornicatio, XI. quid, & quàm grave peccatum?

CONCL. I. *Simplex Fornicatio est peccatum Luxuriæ, quo solutus cum soluta per carnalem commixtionem peccat. Ita communis. Et quidem Fornicationem esse peccatum mortale, de Fide est; & habetur ex illo ad Ephes. 5. Omnis fornicator, aut immundus, non habet hereditatem in regno Christi. & Dei. Et Galat. 5. Manifesta sunt autem opera carnis, qua sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria. &c. & his similia: qua prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur, & alibi.*

Fornicatio est intrinsecè mala.

12. Quinimò Fornicatio non solum est peccatum mortale ex prohibitione Legis Divinæ, sed etiam est intrinsecè mala, ipsique rectæ rationi dissona. Hinc quippe D. Apostolus *1. Corinth. 6.* pluribus rationibus demonstrat malitiam ejus: implicat autem, quòd malitia cujuscumque probetur argumentis petitis à ratione, nisi ejusmodi malitia sit dissona rationi. Accedit, quòd vagus concubitus, sive fornicarius, sit contra bonum prolis: nam ad educationem hominis non solum requiritur cura matris, à qua nutritur; sed multò magis cura patris, à quo est intruendus, & defendendus, atque in bonis tam interioribus, quàm exterioribus promovendus: ac proinde contra naturam hominis est, quòd utatur vago concubitu, utpote per quem tollitur certitudo prolis respectu patris & econtrà; prout optimè argumentatur Doctor Angelicus *2, 2. q. 154. art. 2.* Hinc meritò Innocen-

TIUS

tius XI. sequentem inter alias, ordine 48. Propositionem damnavit. Tam clarum videtur, fornicationem secundum se nullam involvere malitiam, & solum esse malam, quin interdicta, ut contrarium omnino rationi dissonum videatur.

13. Ad hanc Luxuriæ speciem reducitur *Concubinatus*: qui est Fornicatio continuata cum certa aliqua persona soluta, & cohabitatio cum illa. Estque peccatum grave, ac periculosum, eo quod hominem in continuo statu peccati mortalis detineat: quia Concubinarium, quamdiu Concubinam retinet, in continuo proposito, saltem virtuali, peccandi permanet; ut proinde de ejusmodi homine Concubinario dici possit illud Job, cap. 15. *Bibit quasi aquam iniquitatem*. Unde Doctores communiter docent, Concubinarium, sicut & Meretricem, absolvi ordinariè non debere, nisi dimissâ prius concubinâ, eâque è domo ejectâ; alioquin enim non adesset in ipso firmum propositum emendationis, cum vellet perseverare in occasione proxima peccandi.

Concubinatus, quid, & quantaejus malitia?

14. Quæres, an Fornicatio cum sponsa alterius de futuro, addat specialem malitiam? Affirmant multi Doctores, sponsalia addere Fornicationi sponsi, aut saltem sponsæ, novam malitiam injustitiæ specie distinctam, & in Confessione necessariò explicandam. Econtrâ alij negant, & quidem probabiliùs, ut docet Matruius *disp. 11. Theol. Moral. num. 119*. Ratio hujus posterioris sententiæ est: quia per sponsalia de futuro nondum sponsus acquisivit jus in corpus sponsæ; hoc enim jus consequitur solum per Matrimonium de præsentibus.

Fornicatio cum sponsa alterius, an addat specialem malitiam?

15. Quæres ulterius, an peccatum carnale personæ Fidelis cum infideli, v. g. Judæa, vel Turcissâ, sit Fornicatio simplex, vel addat novam malitiam specie distinctam, & in Confessione necessariò aperiendam? Affirmat hoc posterius Sanchez *lib. 7 de Matrim. disp. 5*. cum nonnullis alijs, eo quod speciali ratione conjugium Fidelis cum Infideli fuerit prohibitum per Ecclesiam, videlicet ob motivum Religionis: & quia talia conjugia sunt damnosa tum Fideli, tum bonæ educationi prolis: atqui hæc eadem ratio militat in accessu fornicario; ergo. Negant econtrâ Azorius *part. 3. lib. 3 cap. 29*. Tamburinus, Diana, Filiucius, & alij: tum quia nullo jure probatur, malitiam illam esse specie distinctam: tum quia in Matrimonio est longè major conjunctio, quam in accessu fornicario; ergo non valet assumpta paritas.

Peccatum carnale fidelis cum infideli, an habeat malitiam specie distinctam?

16. CONCL. II. *Adulterium* est peccatum Luxuriæ, quo violatur fides conjugalis, & fit accessus ad alienum thorum. Con-

Adulteriũ, quid, & quomodo contingat?

tingit verò Adulterium tribus modis. I. Quando solutus miscetur carnaliter cum conjugata. II. Quando conjugatus cum soluta. III. Quando conjugatus cum conjugata. Et quidem primis duobus modis committitur Adulterium simplex; tertio autem modo duplex, necessario proinde in Confessione aperiendum: quia tunc duæ injuriæ committuntur in utriusque conjugem innocentem, ac fidem duplicem conjugalem, duplèxque Sacramentum Matrimonij.

Adulterij
quanta malitia, & quæ
ejus pœnæ?

17. Porro Adulterium esse peccatum mortale, certum est; unde specialiter hoc sexto Decalogi Præcepto dicitur: *Non mochaaberis.* Quinimò tanta ejus est malitia, ut ei secundum Leges Civiles pœna capitis statuatur, *l. Quamvis 30. C. Ad leg. Jul. de Adulterijs*, ibi: *Sacrilegos nuptiarum gladio puniri oportet: juncto §. Item lex Julia. Instit. de Publicis Judicijs.* Quamvis Doctores velint, hanc pœnam non competere nisi pro Adulterio duplicato, sive formato (quale est, quod committitur à personis utrinque conjugatis) vel sæpius repetito, id est, de quo jam semel punitus est Reus: atque etiam hæc pœna in sæminis ob sexus fragilitatem mitigata fuerit *Auth. sed hodie. C. Ad leg. Jul. de Adul.* ubi inter alia statuatur, quod *hodie adultera verberata in Monasterium mittatur.*

Adulterium
est gravius
Fornicatione,
etiam
consentiente
altero
conjugate.

18. Insuper certum est, Adulterium esse gravius peccatum simplici Fornicatione: quia præter communem Luxuriæ malitiam, quæ etiam datur in Fornicatione, continet novam & specialem injustitiam, atque injuriam, quæ infertur conjugi innocenti, cujus jus in corpus suæ consortis violatur, simulque Statui ac Sacramento Matrimonij. Et hoc intellige, etiam si alter conjunx consentiat in ejusmodi turpem actum: adhuc enim ob injuriam fidei conjugali, & Sacramento Matrimonij irrogatam, est Adulterium, & continet specialem malitiam. Unde Innocentius XI. hanc inter alias, ordine 50. Propositionem merito damnavit. *Copula cum conjugata, consentiente marito non est adulterium; adeoque sufficit in Confessione dicere, se esse fornicatum.*

Stuprum
varijs modis
accipitur.

19. CONCL. III. Stuprum tribus modis sumitur. Primo, pro omni concubitu legibus prohibito. Sic non tantum Defloratio virginis, sed etiam Adulterium, Incestus, & Sodomia, Stuprum dicitur. Quo modo Stuprum in Jure Civili quandoque sumitur; ut *l. Inter libros. ff. Ad legem Juliam de Adulterijs*, ibi: *Lex Julia stuprum, & adulterium promiscue appellat.* Et *l. Stuprum. ff. eod.* ibi: *Adulterium in nupta admittitur. Stuprum in vidua vel virgine, vel puero; cum concordantijs.* Deinde, & magis strictè, stuprum sumitur

mitur pro illicita defloratione virginis sub cura parentum existens; ut loquitur D. Thomas 2. 2. *quest. 154. art. 6.*

20. Tertio tandem, ac propriissimè, Stuprum sumitur pro violenta virginis corruptione. Unde Stupratores, & corruptores virginum, propriè dicuntur illi, qui vim inferunt. Et sic propria ratio Stupri consistit in hoc, quod virginitati, seu claustru virginali vis inferatur: quare supra fornicationem addit injuriam gravem in puellam, cui per vim integritas corporis (quæ maximè æstimari solet, ac debet) adimitur. Sic Stuprum est gravissimum peccatum: quod etiam juxta Jus commune Cæsareum poenâ mortis plectitur, sive illa persona, cui vis illata est, sit virgo, sive corrupta, puta maritata, aut vidua, §. *Sin autem. Instit. de Publicis Judicijs*, & alibi: licèt adhuc graviùs puniatur in virgine, ob deflorationem.

Stuprum propriissimè, quid, & quæ poena ejus?

QUÆSTIO III.

De obligatione Restitutionis ratione Stupri, & Adulterij.

21. **C**ONCL. I. Qui Virginem consentientem defloravit absque vi, vel fraude, aut promissione Matrimonij, corruptor in Foro conscientie ad nihil ei tenetur; quidquid sit de Juris humani dispositione, quæ ante sententiam Judicis non obligat. Ita Lessius *lib. 2. cap. 10. dubit. 1 & 2. Matrius disp. 9. Theolog. Mor. num. 57.* & alij. Ratio est: quia volenti non fit injuria, juxta Reg. 27. Juris in 6. ibi: *Scienti & consentienti, non fit injuria, neque dolus*. Quinimò tunc non committitur propriè Stuprum, cum absit vis; licèt in sensu largiori Stuprum appellari possit.

Qui virginem consentientem defloravit, an teneatur ei ad restitutionem?

22. Et quamvis aliqui Doctores velint, in tali casu corruptorem teneri aliquid restituere parentibus, vel ijs, sub quorum cura est puella deflorata: eò quod & his videatur injuria, damnumque aliquod irrogatum; cum hac de causa cogantur augere dotem ad inveniendas filie æquè competentes nuptias, ac si violata nunquam fuisset. Alij tamen magis communiter, & probabiliter, id negant, ut notat citatus Matrius *num. 58.* idque tum ob rationem prædictam: tum quia puella habet liberum usum sui corporis; potèstque absque parentum, vel curatorum injuria, nubere ad libitum, etiam minùs æquali; ergo neque

Vel saltem parentibus eius?

¶¶¶

puel-